समा उपयन्त्यापः। इष्टं पूर्त्तं शश्वतीनां समानाꣳ शाश्वतेन। हविषेष्ट्वानन्तं लोकं परमारुरोह" [२] इति। लोकाः सर्व्वे प्राणिनः शश्वतीः शाश्वतीः समाः निरन्तरवर्त्तिनः संवत्सरा-नुपयन्ति प्राप्नुवन्ति। एकस्मिन् संवत्सरेऽतीतेऽपि पुनरन्यं संवत्सरं प्राप्नुवन्ति। तथैव अपः शाश्वतीः समा उपयन्ति निरन्तरं प्रवहन्ति, यथैतावुभौ दृष्टान्तौ तथा शाश्वतीनां समानां निरन्तरवर्त्तिनां संवत्सराणां सम्बन्धि इष्टं पूर्त्तं श्रौतं स्मार्त्तञ्च कर्म्म प्रवर्त्ततां कर्म्मानुष्ठानमनवच्छिन्नमस्त्वित्यर्थः। तेन शाश्वतेन निरन्तरानुष्ठितेन हविषा देवमिष्ट्वा अनन्तरं विनाशरहितं परमुत्कृष्टं लोकमारुरोह पुरुष आरोहति। कृष्यादिफलवत् श्रौतस्मार्त्तकर्म्मफलं सहसा न विनश्यति किन्तु चिरमनुभवितव्यमित्यर्थः। अस्याम्रृचिदेवताभिव्यक्त्यभावात् अनिरुक्तः प्रजापतिरित्यनुसारेण प्राजापत्ये कर्म्मण्येषा द्रष्टव्या॥

षष्ठीमाह। "इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छत्। सा रूपाणि कुरुते पञ्च देवी" इति। या सृष्ट्युपक्रमे प्रथमा उषा व्यौच्छत् व्युष्टासीत्। इयमेव सा इदानीम् अस्मान् प्रति सूर्य्योदयात् पूर्व्वकालरूपा उषा प्रादुर्भवति सैव रूपाणि पुनः पुनरावर्त्तत इत्यर्थः। सा देव्येकैव सती पञ्चरूपाणि पञ्चर्त्तून् तल्लिङ्गानि वा कुरुते॥

सप्तमीमाह। "द्वे स्रुसारौ वयतस्तन्त्रमेतत्। सनातनं वि-ततꣳ षण्मयूखम्। अवान्याꣳस्तन्तून् किरतो धत्तो अन्यान्। नापपृज्याते न गमाते अन्तम्" इति। अहश्च रात्रिश्च एते द्वे